

Ks. SZCZEPAN PIESZCZUCH, *Patrologia. Wprowadzenie w Studium Ojców Kościoła*, Gniezno 1998, s. 228-229.

Kanon Muratoriego

...Trzecia księga Ewangelii według Łukasza. Łukasz, ów lekarz, po wniebowstąpieniu Chrystusa, gdy go Paweł jako uczonego wziął ze sobą, w imieniu swoim spisał z opowiadania nie widział on jednak Pana w ciele i dlatego jak mógł się dowiedzieć, tak zaczął opowiadać od narodzenia Jana.

Czwarta Ewangelia jest Jana, jednego z uczniów... Choć poszczególne księgi Ewangelii zaczynają się na różny sposób, to jednak nie ma różnicy dla wiary, ponieważ w jednym podstawowym duchu we wszystkich wszystko przedstawiono: o Narodzeniu, o Męce, o Zmartwychwstaniu, o obcowaniu z uczniami swymi, o podwójnym jego przyjściu, pierwszym – w pokorze pogardy, co już było, drugim – w przesławnej mocy królewskiej, które będzie...

Dzieje zaś wszystkich Apostołów zostały w jednej księdze spisane. Łukasz najlepszemu Teofilowi zebrał wszystkie szczegóły, które działy się w jego obecności, jak o tym wyraźnie świadczy pominięcie męki Piotra, i wyjazdu Pawła, wyruszającego z Rzymu do Hiszpanii.

Listy zaś Pawła same wyjaśniają chcącym to wiedzieć, z jakiego miejsca lub dla jakiej przyczyny skierował je, najpierw zakazując Koryntianom rozdarcia schizmy, potem Galatom obrzezania, Rzymianom zaś obszerniej opisał porządek Ksiąg św., wyjaśniając, że Chrystus jest ich osnową. Trzeba je osobno omówić, jako że sam błogosławiony Paweł, idąc za przykładem swego poprzednika Jana, pisze po imieniu do Siedmiu Kościołów według takiego porządku: do Koryntian – pierwszy, do Efezjan – drugi, do Filipian – trzeci, do Kolosan – czwarty, do Galatów – piąty, do Tesaloniczan – szósty, do Rzymian – siódmy. Wprawdzie do Koryntian i Tesaloniczan został ku przestrodze powtórzony, jednak Kościół uznaje, że rozszedł się na całą ziemię. Jan bowiem też w „Apokalipsie”, choć pisze do Siedmiu Kościołów, to przemawia do wszystkich. Wprawdzie jeden do Filemona, i do Tytusa jeden, i dwa do Tymoteusza z życzliwości i miłości, ale są poświęcone czci Kościoła Katolickiego, dla ustanowienia karności kościelnej.

Mówi się też o [liście] do Laodycejczyków i o innym do Aleksandrian, fałszywie Pawła imieniem podpisanych, dla użytku herezji Marcjona, i o wielu innych, których nie można przyjąć do Kościoła Katolickiego; nie przystoi bowiem mieszać żółci z miodem. List Judy i dwa wyżej wspomnianego Jana słusznie liczą

się jako katolickie, a „Mądrość” przez przyjaciół Salomona ku jego czci została napisana.

Przyjmujemy tylko „Apokalipsy” Jana i Piotra, której niektórzy z naszych nie chcą czytać w kościele.

Bardzo niedawno, za czasów naszych, spisał „Pasterza” w mieście Rzymie Hermas, gdy brat jego, biskup Pius był na katedrze miasta Rzymu; należy go wprowadzić czytać, nie można jednak publicznie głosić ludowi w kościele, gdyż nie może być między Prorokami, jako że liczba ich zamknięta, ani między Apostołami, gdyż czasy ich skończone.

W ogóle zaś nie przyjmujemy Arsinoe, czyli Walentyna, czy Miltiadesa, którzy spisali nową „Księgę psalmów” dla Marcjona razem z Bazylidesem Asjanem, założycielem katafrygów.